

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **S. M.**
skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej 23 lipca 2024 r.
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z 10 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 48/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z 1 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 14/20,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

[J.J.]

UZASADNIENIE

W kasacji wywiezionej w sprawie skazanego obrońca adw. A. N. wniosła o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 10 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 48/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 1 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 14/20, podnosząc, że natychmiastowe wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować poważne skutki dla skazanego. W uzasadnieniu wniosku podkreśliła zasadność podniesionych w kasacji zarzutów, ich rangę i

charakter, a także, w tym kontekście - duży stopień dolegliwości i nieodwracalność skutków orzeczonej kary w razie jej wykonania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Wprawdzie w kasacji został sformułowany zarzut odnoszący się do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., ale w kontekście abstrakcyjnych rozstrzygnięć Sądu Najwyższego, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które wymagają odniesienia do sytuacji konkretnie występującej w rozpoznawanej sprawie, co może nastąpić na rozprawie.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Gdyby jednak doszło do jego uchylenia, to i tak pozostałby nieprawomocny wyrok skazujący S. M. z orzeczoną karą 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co wymagałoby rozważenia stosowania wobec niego izolacyjnego środka zapobiegawczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

Jedynie na marginesie podnieść należy, że z uwagi na nietuzinkowy charakter zarzutów rozprawa kasacyjna została wyznaczona z pominięciem zasady kolejności rozpoznawania spraw, aby niezwłocznie przystąpić w składzie kolegiальnym do ostatecznej ich oceny.

[J.J.]

[ał]

